

"Supé på Slottet, killar"

Ovanstående rubrik har red. knyckt av dr P. E. Koörsner ur hans tal till uppsalälänkarna på deras 15-årsjubileum i Rikssalen, Uppsala slott. Det var 600 till som hörde honom tala. Han belyste den stora skillnaden på miljö då det gällde en nykter alkoholist och hans tidigare liv, skillnaden mellan en rivningskåk, en flaska eventuellt med rödsprit i, en falukorvsskiva och det vi här upplevde.

Han kände uppsalälänkarna sen långt tillbaka, kände dem som ett gediget sällskap med sin ordförande i spetsen, kände till deras oegennyttiga arbete. Önskade dem nu lycka till för de 15 åren, önskade dem framgång och välgång för framtiden. Det var inte bara länkdoktorn i uppsalasällskapet som ville ge uttryck för vad länkarna betyder och utträtar under 15 år på en ort. Axel Sällkvist (en av länkrörelsens grundare) talade om för oss hur länkrörelsen kom till för 20 år sedan, han glädde sig åt att detta burit så goda frukter, trots allt mostånd går den segrande fram och hjälper allt fler och fler olyckliga människor. Fann det imponerande så många glada nyktra alkoholister samlade till fest och utbringade ett fyrfaldigt leve för länkrörelsen. Landstinget representerades av sin ordförande, riksdagsman John Lundberg, han förstod nu liksom vid andra sammanträffanden med uppsalälänkarnas ordförande, att han skulle bli några tusenlappar fattigare men de används på ett sätt, som i det långa loppet ger en god återbäring, så han skulle inte vara omöjlig nu heller.

Han ville jämföra länkarna med bonden som kom till vildmarken och genom segt och tålmodigt arbete bröt ny mark, slet med snår och sten, skapade ett hemman till sin och de sinas försörjning. Detta idoga arbete tyckte till slut de styrande i samhället borde ha uppmuntran och sände därför dit kyrkoherden att framföra detta till denne nyodlare. Efter att ha inspekterat det hela och funnit det gott, sade kyrkoherden: "ja, min käre Ola, det här har Du och Vår Herre skött bra", varvid Ola svarade "tack, tack kyrkoherden, men kyrkoherden skulle ha sett hur här såg ut då Vår Herre skötte det själv".

Stadsfullmäktige framförde stadens tack och välgångsönsknin- ningar genom prof. Ake Malmström. Så följde en lång, lång rad av gäster med gåvor i mängd, det var malmklumpar från nordligaste norr, det var standar, blommor, vaser, tallrikar av silver, av tenn, av brons, en blinkfyr till att visa rätt kurs, ljusstakar och "talgdankar", allt med lyckönsknin- ningar och tack för vad uppsalälänkarna betytt för länkrörelsen, inte bara i sin stad, utan för hela landet.

Så var det dags för festens höjdpunkt: märkes- och standar- utdelning. Fyra pojkar från Uppsala kallades fram, det var Olle Örarbäck, Kurt Östling, de fick 3-månadersnål, Enari Karjalainen fick 1-årsnål, en broder från Finland, som funnit sig hemma hos uppsalälänkarna, Tage Björk, standar för 2 år.

Så passade Gösta Dahlkvist, Uddevalla på att till en länkbroder från Hunnebostrand överlämna en utmärkelse för trogen kung, Arne Klang önskade dem alla framgång och god förställning, vi hurrade och sjöng "Långt i lasten". Framför oss stod de lyckliga pojkarna med nålar, standar och blommor utgörande ett levande bevis för vad länkrörelsen ger av kamratskap och gemenskap som sträcker sig ut över alla gränser.

På programmet stod även underhållning och in trädde en familj med maka, make och son, det var den engelska sångerskan Dorothy Irving, maken ackompanjerade, sonen skötte mikrofon och notvänder. Att det var en väl samtränad trio rådde ingen som helst tvekan om. Att kunna överrösta det "stilla, viskande sorl" länkvänner åstadkommer då de träffas en å två gånger om året säger allt om stämmans klang och väljud. Jag som satt tyst, lyssnade och njöt, vill tacka även på övriga lyssnandes vägnar.

Ake Alund vid stadsteatern sjöng även han, det hade han lovat sin lekkamrat A. Klang, och att löftet infriades över all förväntan gav de starka applåderna belägg för (en sådan "lekkamrat" skulle nog vilken länkvän som helst önska sig).

Att beskriva vad vi åt hoppas jag skall gå bättre än vad som hände i beskrivningen från Västerås jubileum. Den lille skämtaren Tryckfels-Nisse hade i den beskrivningen slarvat bort ett par rader där jag räknat upp alla de läckerheter på en tallrik som stod framför oss, rökt lax, skinka m. m., men enligt Tryckfels-Nisse "stod det framför oss en mycket frestande tallrik med legymer. Nu skall den vänlige sättaren ta och låsa in den lille Nisse-slarvern, ty även här stod en mycket frestande tallrik framför oss med en s. k. landgång, på vilken man travat läckerheter av alla de slag. Den följdes av fläskkaré med pickles, legymer, sås och potatis. Om det var gott, jomemansan, nu var det en märkbar tystnad på det "stilla länksorlet" och det är ett gott betyg åt köksmästaren.

Sedan kaffet druckits var det dags att bryta upp från borden, timmarna hade ilat iväg och de danslystna ville sätta igång. "Det stilla länksorlet" ville fortsätta och det gjordes båggedera till sena natta. Åter hade vi bevisat en länkfest innehållande allt vad detta brukar betyda, *högtid, glädje, hjärtevärm*e och *gemenskap*.

Vi som var med tackar och längtar till nästa.

Red.

PS. Väl hemkommen på hotellrummet hade morfar åter igen råkat ut för samma malör som kvällen före, ingen Gudadryck på termos ihågkommen, men slumrade in så gott ändå, undra på det förresten, "kongressa" och festa tar på krafterna. DS.

Julfest hos borlängelänkarna

Den nittonde december avhöll sällskapet sin sedvanliga julfest vid CTH:s lunchrum. Ordförande Arnold Friberg hade glädjen att hälsa ett sextiotal deltagare välkomna. Efter en välsmakande supé med julbord var det dags för uppvaktning. Denna uppvaktning var för undertecknad, Tor Ström, särskilt glädjande enär det var jag som var den lycklige. Osökt blickar man tillbaka på de gångna "torra" åren, åtta år utan en enda geting. Hur är detta möjligt? Ja, som synes var det möjligt, men dock inte utan svårig-

Forts. sidan 8